

ELEMZÉS

KOZÁN ISTVÁN

Milyen polgármestereink vannak?

Választási kampányban politikai retorikai elemként bármit ki lehet jelenteni, magyarul bármilyen blödséget lehet mondani. A kampányok és a szavazás után azonban jönnek a szürke hétköznapok, a megválasztott vezetők pedig bizonyíthatják rátermettségüket. Alább görcső alá veszünk két olyan székelyföldi polgármestert, akik az elmúlt években nagyban meghatározták saját városuk fejlődését, irányvonalát. Előbbi esetében már csak visszatekinteni tudunk, utóbbi kapcsán azonban van mód előre látni is.

Csíkszereda polgármestere, Ráduly Róbert Kálmán a tavaszi 3–1-es dráma után – amikor csúnyán kikapott az előválasztáson – sértődötten dönthetett volna úgy, hogy a hátralevő mandátumát az addig megszokott módon tölti: utazgat, szakkomentárokodik, rendezvényeket szervez, mozijegyet oszt, tájfut a családjával, időnként pedig bemegy a polgármesteri hivatalba, és ránéz a nagyberuházásokra. A munkamódszere amúgy tizenhat év távlatából visszatekintve őt igazolja, mert Csíkszereda infrastrukturális szempontból valóban óriásit fejlődött.

Ráduly mégsem így tett! Ehelyett a nagy márciusi blamázs után akkora lendülettel vetette bele magát a feladatokba, hogy az egy külön tanulmányt megérne, itt azonban nem ez a téma. Többek között a helyi katasztrófavédelmi bizottság élén nagyon gyorsan hatékony intézkedéseket hozott, és heti rendszerességgel tájékoztatót a koronavírus-járvány megelőzésével kapcsolatos fejleményekről. Aztán késő nyáron – látva, hogy a vírus szépen viselkedik, és úgy-ahogy elkerüli Csíkszeredát, tehát nincs értelme „őrizni a semmit” – beszüntette a heti rendszerességű sajtóeseményeket.

Ősszel azonban kezdtek jelentkezni a gondok, a polgármester pedig ismét azonnal akcióba lépett: újból hetente tájékoztatja a sajtón keresztül a lakosságot a fontos járványügyi intézkedésekről. Mi több, még azt is okosan kisakkozta, hogy a mandátuma végén minden olyan beruházást átad, amit ő és Hajrá, Szereda! csapata kezdett el. Ezzel gyakorlatilag „megszabadította” az új polgármestert attól a „teheről”, hogy neki kelljen tetszelegnie a felújított iskolák, napközök és óvodák, elkerülő útszakaszok, utcák, bentlakások, hőszigetelt tömbházak, felújított lakótelepek átadásánál. Nyilván nem lehetett lezárni mindent ripp-ropp, így marad learatandó babér is (az iskolák egy részének felújítása csak később készül el, akár csak kéttucatnyi tömbház hőszigetelése; de említhetnénk a barkácsáruházzal szemben épülő napközit, illetve a terv szintjén lévő két iskolai tornatermet).

Egy nem kívánt csomagot azonban mégis hátrahagyott Korodi Attilának, az új polgármesternek: elmagyarázni a szécsenyieknek, hogy sajnos még

legalább három évig – a szennyvízhálózat kiépítéséig – ott biza nem lesz semmi aszfaltozás; új és megfelelő helyet találni a városi piacnak; megértetni a Kossuth utcaiakkal, hogy márpedig a jelenlegi parkolók jelentős része meg fog szűnni, hiszen ez van benne az európai uniós pályázatban; illetve egyszer s mindenkorra tisztázni, hogy egy parkolóra továbbra is legalább három autó fog jutni.

Ha Ráduly volt a viszonylag jobbcsaka példa a székelyföldi városvezetőre, akkor milyen lehet ennek az ellentéte? Nos, Székelyudvarhely polgármesterét, Gálfi Árpádot kell néhány mondatban a hiányos adottságú vezető szerepében bemutatnunk (itt és most hangsúlyozzuk: nem megrendelésre írtuk a cikket, ha így lett volna, a helyhatósági választási kampány alatt jelentetjük meg). Gálfi Árpád úgy került 2016-ban Székelyudvarhely polgármesteri székébe, hogy ezt maga se hitte volna. De sikerült, és ez a lényeg. Megválasztása pillanatában azonnal kiderült róla, hogy ő nem egy klasszikus vezetőtípus, akit erre teremtett az ég. De ez se gond, hiszen ezen a hátrányon rövid idő alatt lehet csiszolni valamit. Egy vezetőnek ugyebár lehetnek hiányosságai, amiket az erősségeivel pótol. Gálfi Árpád esetében azonban négy év sem volt elegendő arra, hogy rájöjjünk, mik az erősségei. Pedig elleshetett volna néhány technikát csíkszeredai kollégájától, akihez egy időben heti rendszerességgel átjárt. Nem tette, ám a megnyert újabb mandátumával a kezében még semmi sincs veszve.

Mire is gondolunk? Például a mostani járványhelyzetben – ahelyett, hogy a helyhatósági választások után eltűnne

és csak teremfocidöntőn és őrűzgyűjtési sajtóeseményen mutatkozna – ő is a helyi katasztrófavédelmi bizottság vezetőjeként megnyugtathatná a székelyudvarhelyieket, javaslatokat tehetne, intézkedéseket hozhatna, tehát példát mutathatna. Pedig voltak neki is jó pillanatai: a járvány felbukkanása után, tavasszal nagyon aktív volt, sátrát intézett a városi kórház elé, egyeztetett mindenkivel; aztán a kórház vezetőjével kialakult konfliktusba már nem ártotta bele magát, inkább háttérbe vonult.

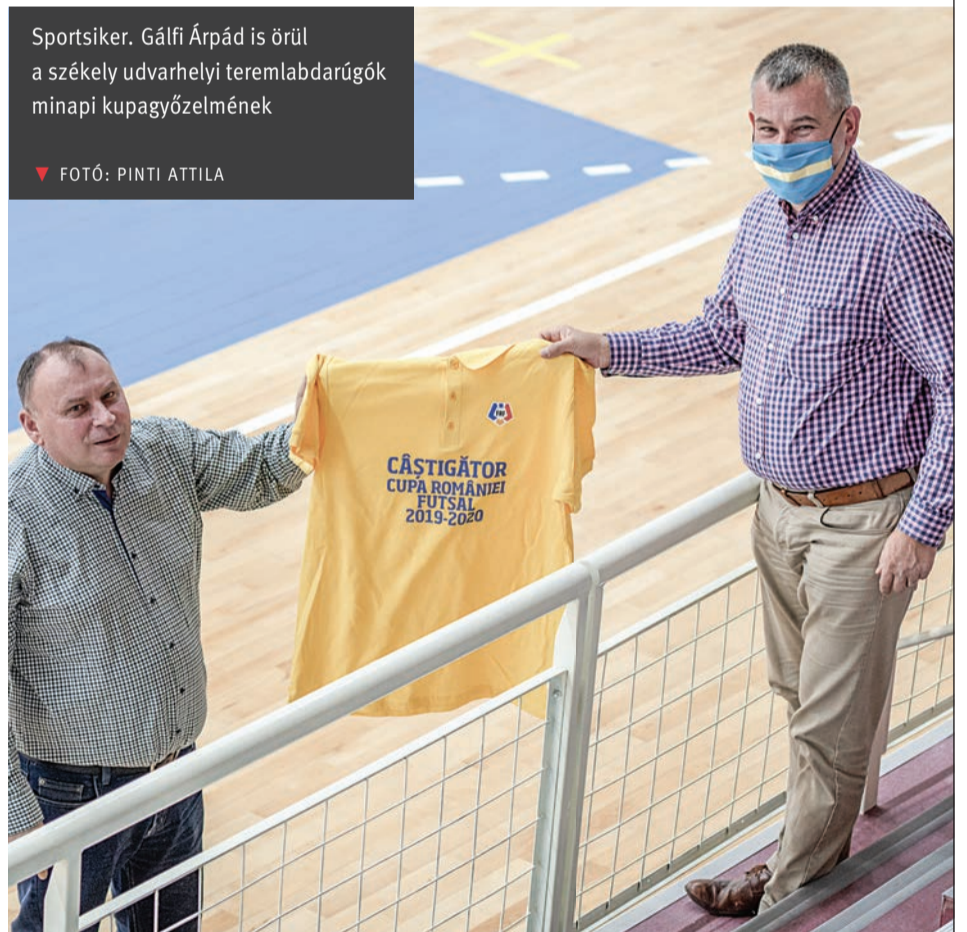
Féltreteve a személyes ellenszenvet, a Székelyudvarhelyi Városi Kórház vezetőjével (mert akárhogy is, az intézmény fenntartója Székelyudvarhely Polgármesteri Hivatala) időnként igazán kiállhatna a nyilvánosság elé és elmondhatná, mi zajlik a kórházban, mire van szüksége az ott dolgozó orvosoknak és ápolóknak; körbejárhatná a lakótelepi tömbházakat, hogy ellenőrizze a kézfertőtlenítőket; egyeztetethetne a helyi rendőrséggel, hogy ők miben látják a járvány megfékezésének lehetőségét. Tehát felelős polgármesterként kacérkodhatna, amiért olyan nagy lendülettel harcolt még néhány héttel ezelőtt.

Gálfi Árpádnak tulajdonképpen abban van szerencséje, hogy kiváló polgármesteri apparátus áll mögötte: a hivatal sajtószóvivője felkészültnek tűnik, a válságstáb nem mutat összeomlást, az alintézmények pedig végzik a munkájukat. Az azonban gond, hogy a székelyudvarhelyiek továbbra is hőszigetelésre várnak, a nem létező terelőút hiánya miatt még mindig nehéz bejutni a városba és kikászálódni onnan, a lerobbant állapotú lakótelepeken gödrök az utak és a járdák, az iskolákra és óvodákra pedig igencsak ráférne a felújítás.

Termékeny ősz. Ráduly Róbert Kálmán az utolsó pillanatban is még átad, irányt mutat

FOTÓ: VERES NÁNDOR

Sportsiker. Gálfi Árpád is örül a székely udvarhelyi teremlabdarúgók minapi kupagyőzelmének

FOTÓ: PINTI ATTILA

HIRDETÉS

MI TÖRTÉNT A TRIANON UTÁNI SZÁZ ÉVBEN?

Történelmi érdekességek 1920-tól napjainkig!

TRIANON100

iskola
alapítvány

RMDSZ

100
EV ERDELYBEN
100
EV ROMÁNIABAN

facebook.com/ezer100.ro